DZIENNIK URZĘDOWY

Wojewódzkiej Rady Narodowej

W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 1 sierpnia 1957 r. | Nr 6 | Poz. 19—21

TREŚC:

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

CZĘŚĆ II. PUBLIKACJE

Poz. 19

ZARZĄDZENIE
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie bezpieczeństwa na plażach, kąpieliskach na wodach śródlądowych i morskich, oraz bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. z 1936 r. Nr. 80 po. 555) w związku z art. 37 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) zarządza się co następuje:

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1

Dostęp do śródlądowych wód publicznych, prywatnych i morskich w miejscowościach o znacznym zaludnieniu, jak również powszechne ich używanie, w szczególności zaś korzystanie z kąpieli, pływanie łodziami, motorówkami, kajakami dozwolone jest tylko w miejscach wyznaczonych przez właściwe prezydia rad narodowych w porozumieniu z władzą wodną lub innymi użytkownikami względnie zarządcami wód.

II. O KĄPIELISKACH

§ 2

Utrzymujący kąpieliska jak również kierownicy obozów letnich, wczasowych, wypoczynkowych, kierownicy wycieczek, ekip żniwnych itp. obowiązani są miejsca przeznaczone do kąpieli, a w nich osobne miejsca niebezpieczne dla nie umiejących pływać, oznaczyć w sposób widoczny. Wypływanie poza linię oznaczeń miejsc, przeznaczonych do kąpieli jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy jednak osób zaopatrzonych w widoczne oznaki (np. specjalne czepki na głowie) wydawane przez koła sportowe na podstawie legitymacji stwierdzających umiejętność pływania (kart pływackich).

§ 3

Utrzymujący kąpieliska oraz kierownicy obozów, wycieczek itp. obowiązani są do:

a) ustawienia w miejscu widocznym tablicy, na której winna być wywieszona instrukcja o ratowaniu tonących i wyciągi z przepisów niniejszego zarządzenia, dotyczące bezpieczeństwa przy korzystaniu z wód,

b) posiadania w pogotowiu przyborów ratowniczych, w szczególności łodzi, kół i pasów ratowniczych, boksów, lin, gongu oraz apteczki podręcznej,

c) utrzymania ratowników, umiejących pływać i ratować tonących.

§ 4

Młodzież w wieku do lat 14 może korzystać z kąpieli jedynie pod nadzorem rodziców, nauczycieli, kierowników obozów, kolonii itp.

§ 5

Podawanie i spożywanie na plażach napojów alkoholowych oraz dopuszczenie na plażę osób nietrzeźwych jest wzbronione.

III. O RUCHU ŁODZI SPORTOWYCH I RYBACKICH

§ 6

Zarobkowe i zawodowe wynajmowanie dla celów sportowych lub spacerowych łodzi wiosłowych, żaglowych, motorówek, kajaków itp. dozwolone jest jedynie osobom posiadającym pisemne zezwolenie właściwych prezydiów rad narodowych.

§ 7

Zabrania się samodzielnego używania kajaków oraz łodzi sportowych, spacerowych i rybackich osobom nie umiejącym pływać i sterować, żeglować lub kierować motorem, dzieciom do lat czternastu, oraz osobom zdradzającym objawy nienormalności lub będącym w stanie nietrzeźwym.

§ 8

Używanie kajaków i łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 10 m^2 w porze nocnej, licząc od zachodu do wschodu słońca, jest wzbronione. Większe łodzie sportowe, oraz łodzie rybackie będące w ruchu w porze nocnej, powinny być oznaczone sygnałem świetlnym, ustalonym w załączniku do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie usprawnienia żeglugi i spływu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Polski Nr 87 poz. 1368).

§ 9

Każda łódź powinna posiadać w stosunku do ilości korzystających z niej osób odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych, kamizelek lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych, zdatnych do użytku: osoby posiadające oznaki pływackie wolne są od posiadania przyrządów ratunkowych.

§ 10

Zabrania się używania łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 11

Zabrania się przepływać łodziami sportowymi i rybackimi bez napędu motorowego z biegiem rzeki obok pomostów, przystani itp. oraz obok statków i tratew w odległości mniejszej niż 5-10 m w zależności od szerokości rzeki.

§ 12

Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i rybackimi w celu przyczepiania się do statków, tratew, oraz pociągów holowniczych będących w ruchu. Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe i rybackie, płynące w poprzek zasadniczego kierunku, przepływu statków, powinny trzymać się w takiej odległoś ci od dzioba statku, ażeby nie powodować konieczności jego zatrzymania się lub zwolnienia szybkości jazdy.

§ 13

Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu śryżu lub kry. Zakaz ten nie dotyczy ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią.

§ 14

Zabrania się łodziom sportowym z napędem motorowym oraz ślizgom jazdy z szybkością większą jak 30 km na godz. oraz jazdy akrobatycznej w miejscach określonych przez władzę żeglugową. W obrębie miast, przystani, miejsc postojowych itp. szybkość jazdy nie może przekroczyć 12 km. na godzinę. Przy mijaniu łodzi wyścigowych, wiosłowych, piaskarskich, rybackich, karawan pomiarowych lub pogłębiarskich zabrania się wywoływania szybką jazdą większych fal.

§ 15

Wynajmowanie łodzi żaglowych, motorowych i ślizgów dozwolone jest tylko z obsługą posiadającą zezwolenie na ich prowadzenie. Prowadzenie łodzi przez inne osoby jest wzbronione.

§ 16

Wynajmowanie względnie oddawanie do użytkowania łodzi jest wzbronione:

a) dzieciom do lat czternastu bez opieki starszych,

b) podczas większej fali lub silniejszego wiatru oraz od zmroku do świtu,

c) osobom nieumiejącym pływać lub prowadzić łodzi, oraz osobom nietrzeźwym lub zdradzającym objawy nienormalności,

d) większej ilości osób, aniżeli wskazanej w karcie rejestracyjnej łodzi.

§ 17

Wynajmujący winien osoby zachowujące się w łodzi w sposób wywołujący niebezpieczeństwo wezwać do przybycia do brzegu i opuszczenia łodzi, a w razie groźnego niebezpieczeństwa pośpieszyć z natychmiastową pomocą. Tak wynajmujący jak i osoby korzystające z łodzi obowiązane są stosować się niezwłocznie do wszelkich wskazań organów nadzorczych tj. prezydiów rad narodowych, władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej.

§ 18

Wynajmujący łodzie obowiązani są:

a) niedopuszczać do przeciążenia łodzi,

b) uwidocznić na łodzi swoje nazwisko i adres,

c) uwidocznić na łodzi dopuszczalną granicę obciążenia (ilość osób mogących wsiąść równocześnie).

d) żądać od osób najmujących łodzie okazania karty pływackiej.

§ 19

Zawody sportowe wodne itp. mogą się odbywać na podstawie zezwolenia właściwych prezydiów rad narodowych i tylko na trasie ustalonej przez te władze w porozumieniu z właściwymi władzami sportowymi, jeżeli zaś chodzi o imprezy sportowe organizowane na żeglownych i spławnych drogach wodnych, potrzebne jest również zezwolenie właściwej władzy żeglugowej. W czasie trwania regat zabrania się wszystkim innym łodziom nie uczestniczącym w zawodach, znajdować się na trasie, z wyjątkiem łodzi umocowanych w odpowiednich miejscach przy przystani lub brzegu.

Organizatorzy zawodów winni zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

§ 20

Statki żeglugi śródlądowej a zatem łodzie sportowe i rybackie winny być zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr. 26 z 1952 r. poz. 182) — zgłoszone do rejestracji administracyjnej.

§ 21

Na śródlądowych wodach żeglownych i spławnych ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 22 września 1952 r. w sprawie uznania niektórych wód śródlądowych za żeglowne i spławne drogi wodne (M. Polski Nr A-90 poz. 1410) rejestrację przeprowadzają władze żeglugowe zgodnie z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr. 21 poz. 186).

§ 22

Na śródlądowych wodach nieżeglownych i niespławnych rejestrację przeprowadzają w analogiczny sposób właściwe prezydia rad narodowych.

§ 23

W wyniku rejestracji właściciele i posiadacze łodzi otrzymują kartę rejestracyjną, bez której ruch łodzi jest wzbroniony.

§ 24

Na każdej łodzi winien być wypisany numer karty rejestracyjnej oraz nazwisko i imię właściciela lub godło koła sportowego.

§ 25

Używanie i wynajmowanie łodzi dopuszczalne jest pod warunkiem że łódź:

a) posiada ważną kartę rejestracyjną,

b) odpowiada warunkom bezpieczeństwa,

c) nie doznała po ostatnich oględzinach lub przebudowie uszkodzeń.

§ 26

W miejscach większych skupisk łodzi sportowych będących w posiadaniu kół lub stowarzyszeń sportowych, domów i obozów wypoczynkowych, wczasowych itp. prezydia rad narodowych wspólnie z organami władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej winny corocznie przed otwarciem nawigacji przeprowadzić oględziny celem zbadania stanu łodzi i ich wyposażenia.

Wymienione władze obowiązane są do przeprowadzania dorywczo inspekcji dla stwierdzenia stanu bezpieczeństwa łodzi.

§ 27

Miejsca postoju łodzi wyznaczają prezydia rad narodowych w porozumieniu z władzą żeglugową. Miejsca te powinny być oznaczone na specjalnej tablicy z odpowiednimi napisami. Postój łodzi w innych miejscach jest wzbroniony. Łodzie w czasie postoju należy ustawić w rzędzie i zamykać na kłódki.

IV. LEGITYMACJE

§ 28

Umiejętność pływania, sterowania, wiosłowania, żeglowania lub prowadzenia łodzi motorowych oraz znajomość przepisów dotyczących żeglugi i spływu na śródlądowych i mor-

skich drogach wodnych stwierdza legitymacja (karta pływacka), wystawiona przez właściwy komitet kultury fizycznej lub przez upoważnione przez tenże komitet koła sportowe na podstawie przeprowadzonego egzaminu sprawności

§ 29

Legitymacje wymienione w § 28 niniejszego zarządzenia powinny zawierać:
a) numer kolejny, nazwisko i imię, adres, fotografię i własnoręczny podpis właściciela legitymacji,
b) nazwa i adres instytucji, wystawiającej legitymację,
c) datę wystawienia, okres ważności, pieczęć instytucji wystawiającej legitymację,
d) wyciąg z odpowiednich przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 30

Legitymacja winna być okazywana na każdorazowe żądanie organów władzy.

V. POSTANOWIENIA KARNE

§ 31

Winni nie przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia pociągani będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 32

Prez. WRN upoważnia WKKF do powołania komisji z prawem kontrolowania: komisji — działających w poszczególnych ośrodkach pływackich oraz osób korzystających z kajaków, łodzi, żaglówek, kąpieli a także ekip ratowniczych przy ośrodkach wodnych w/w zakresie.

§ 33

Zarządzenie min. wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1957 roku.

Za Prezydium Woj. Rady Narodowej
(—) JAN KAWIAK
Przewodniczący Prezydium

Poz. 20

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego w Słupsku, z dnia 15 lipca 1957 r.

w sprawie rejestracji, oznakowania i malowania statków rybackich.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. Nr 92, poz. 720) oraz art. 7 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organizacjach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) — zarządza się co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia mają zastosowanie do polskich morskich statków rybackich, których port macierzysty znajduje się w okręgu administracyjnym Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

§ 2. Za morski statek rybacki w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się każde urządzenie pływające,, które jest używane lub ma być użyte do połowów ryb na wodach morskich lub na innych wodach, które w zakresie rybołówstwa podlegają administracji urzędów morskich.

II. REJESTRACJA I OZNAKOWANIE STATKÓW RYBACKICH

§ 3. Właściciel (użytkownik) statku rybackiego (§§ 1, 2) obowiązany jest zgłosić statek do Koszalińskiego Urzędu Morskiego dla wpisania do rejestru i nadania oznaki rybackiej. Oznakę rybacką stanowią litery oznaczające w skrócie miejsce zamieszkania właściciela (użytkownika) statku, oraz liczba rozpoznawcza.

Obowiązek ten nie dotyczy statków już zarejestrowanych w Koszalińskim Urzędzie Morskim.

Właściciel otrzymuje z Koszalińskiego Urzędu Morskiego kartę stwierdzającą nadanie oznaki rybackiej.

§ 4. Zgłoszenia dokonuje właściciel (użytkownik) za pośrednictwem inspektora rybołówstwa morskiego, w którego obwodzie znajduje się port macierzysty statku, przez złożenie na piśmie wniosku o zarejestrowanie statku i wydanie karty nadania oznaki rybackiej.

Przy zgłoszeniu należy wypełnić formularz obejmujący następujące dane podlegające wpisaniu do rejestru:
1. imię, nazwisko, data i miejsce urodzenia oraz miejsce zamieszkania właściciela (użytkownika),
2. rodzaj statku, rok i miejsce budowy,
3. wymiary statku (długość, szerokość, zanurzenie),
4. charakterystyka silnika.

Do zgłoszenia należy dołączyć oryginały lub uwierzytelnione odpisy dokumentów stwierdzających własność względnie prawo użytkowania statku, a nadto dla statków o pojemności od 10 m^3 brutto wzwyż przedłożyć do wglądu świadectwo pomiarowe statku.

§ 5. Przed otrzymaniem z Koszalińskiego Urzędu Morskiego karty nadania oznaki, statek nie może być używany do połowów ryb.

§ 6. Wszelkie późniejsze zmiany i uzupełnienia danych wymienionych w § 4, podlegają zgłoszeniu do Koszalińskiego Urzędu Morskiego dla wpisania do rejestru i odnotowania na karcie nadania oznaki rybackiej.

Zgłoszenia dokonuje się na piśmie za pośrednictwem inspektora rybołówstwa morskiego właściwego ze względu na port macierzysty statku.

Obowiązek zgłoszenia ciąży zarówno na właścicielu, jak i na użytkowniku statku.

Za zgłoszenie zmiany właściciela lub użytkownika statku odpowiedzialny jest zarówno dawny jak i nowy właściciel (użytkownik).

Właściciel (użytkownik) statku rybackiego obowiązany jest zgłosić do Koszalińskiego Urzędu Morskiego również zatonięcie, zaginięcie, rozebranie statku, uznanie statku za niezdolny do naprawy oraz zmianę bandery — dla wykreślenia statku z rejestru i wycofania nadanej oznaki rybackiej.

§ 7. Zgłoszenie statku dla wpisania do rejestru, jak również zgłoszenie zmian i uzupełnień danych podlegających wpisaniu do rejestru oraz danych uzasadniających wykreślenie statku z rejestru Koszalińskiego Urzędu Morskiego winno być dokonane przez osoby do tego obowiązane możliwie bezzwłocznie, a najpóźniej w terminie 14 dni od dnia, w którym zaszedł fakt, uzasadniający obowiązek zgłoszenia, względnie od dnia, w którym osoby te dowiedziały się o tym fakcie.

O ile osób obowiązanych jest kilka, zgłoszenie może być dokonane przez jedną z nich w imieniu wszystkich.

§ 8. Wszystkie statki rybackie powinny mieć z obu stron w odległości 1,5 m od dziobu statku wyraźne litery i liczby rozpoznawcze (oznaki) nadane przez Koszaliński Urząd Morski. Te same oznaki powinny być umieszczone z obu stron na środku wielkiego żagla ponad najwyższym rabandem.

Litery i liczby powinny być czarne na białym tle. Wysokość oznak nie może być mniejsza, niż 25 cm na statku, a 30 cm na żaglu, zaś szerokość ich winna stanowić 1/5 wysokości. Litery mają być łacińskie, a liczby arabskie.

Otwarte i półkryte łodzie o długości do 6 m mogą mieć oznaki wielkości 10 cm umieszczone w odległości 1 m od dzioba.

Oznaki w literach i liczbach ustala dla każdej miejscowości Koszaliński Urząd Morski.

Umieszczenie nazwy statku nie uważa się za oznakę. Oznaka rybacka powinna być umieszczona w sposób widoczny i trwały również na przynależnych do statku łodziach, tratwach, pływakach ratunkowych oraz kołach ratunkowych.

Zmiana, zamazywanie, zasłanianie lub zatajanie w inny sposób oznak statku jest wzbronione.

§ 9. Część nadwodna kadłubów statków rybackich winna być pomalowana powierzchniowo na kolor cytrynowy. Nie dotyczy to supertrawlerów, trawlerów, lugrotrawlerów i lugrów.

III. PRZEPISY KOŃCOWE

§ 10. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r., o terenowych organach administracji morskiej karze grzywny do 150 zł, zaś wykroczenia przeciwko przepisowi § 9 karze grzywny do 3 000 zł lub aresztu do 1 miesiąca.

W sprawach tych orzeka Koszaliński Urząd Morski w trybie postępowania karno-administracyjnego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą równorzędne przepisy w sprawach uregulowanych niniejszym zarządzeniem.

DYREKTOR
KOSZALIŃSKIEGO URZĘDU MORSKIEGO
(—) J. GRUSZCZYŃSKI

Poz. 21

KOMUNIKAT

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie o uznaniu za pomniki przyrody

Na podstawie art. 1, 11 i 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) uznaje się za podlegające ochronie jako pomniki przyrody:

1. buk pospolity (v. pendula) w wieku około 300 lat o obwodzie w pierśnicy 3,40 m. pięknym pokroju, znajdujący się na obszarze miasta Sławna przy ul. Armii Czerwonej nr 37/39, woj. Koszalin, stanowiący własność prywatną ob. Piechowiaka Leona (Orzeczenie Nr 87 Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1957 r.),
2. buk pospolity czerwonolistny w wieku około 300 lat o obwodzie w pierśnicy 3,30 m., znajdujący się na obszarze miasta Sławna przy ul. Czerwonej Armii Nr 37/39, woj. Koszalin, stanowiący własność prywatną ob. Piechowiaka Leona (Orzeczenie Nr 88 Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1957 r.),
3. lipa drobnolistna w wieku około 580 lat o obwodzie w pierśnicy 641 cm. rosnąca w parku N-ctwa Biały Zdrój gr. Stara Korytnica, pow. Drawsko, woj. Koszalin, administracji lasów państwowych (Orzeczenie Nr 89 Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1951 r.),
4. dąb bezszypułkowy w wieku około 600 lat o obwodzie w pierśnicy 578 cm, przekroju korony 27 m, wysokości 20 m, rosnący w parku N-ctwa Biały Zdrój, gr. Stara Korytnica, pow. Drawsko, woj. Koszalin, stanowiący własność skarbu państwa, będący pod zarządem administracji lasów państwowych (Orzeczenie Nr 90 Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1957 r.),
5. lipa drobnolistna w wieku około 500 lat o obwodzie w pierśnicy 543 cm, rosnąca w parku N-ctwa Biały Zdrój, grom. Stara Korytnica, pow. Drawsko, woj. Koszalin, stanowiąca własność skarbu państwa, będąca pod zarządem administracji lasów państwowych (Orzeczenie Nr 91) Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1957 r),
6. lipa drobnolistna w wieku około 600 lat o obwodzie w pierśnicy 703 cm, średnicy korony 26 m, rosnąca w parku N-ctwa Biały Zdrój, grom. Stara Korytnica, pow. Drawsko, woj. Koszalin, stanowiąca własność skarbu państwa, będąca pod zarządem administracji lasów państwowych (Orzeczenie Nr 92, Prezydium WRN w Koszalinie z dnia 22. III. 1957 r.).

Ochrona w/w przedmiotów polega na wprowadzeniu następującpch ograniczeń. Zabronione jest:

1. ścinanie,
2. Uszkadzanie konarów pni i korzeni,
3. umieszczanie tablic i ogłoszeń,
4. rycie napisów i innych znaków,
5. wznoszenie budowli w zasięgu korony drzewa,
6. wchodzenie na drzewo.

Za wykroczenia przeciwko wprowadzonym ograniczeniom będą stosowane kary przewidziane w art. 28-30 i 32 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 15. XII. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz.454).

Ze względuu na interes publiczny orzeczenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Ministra Leśnictwa za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie w terminie 14-dni licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

Konserwator Przyrody
(—) mgr STEFANIA FIGLAROWICZ

Za Prezydium Woj. Rady Narodowej
(—) JAN KAWIAK
Przewodniczący Prezydium

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę I egz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,— zł., opłata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — I Oddział Miejski w Koszalinie konto Nr. 607-95/1-101. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Ogólno-Gospodarczy Prezydium W. R. N. — w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowe w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34

Warunki prenumeraty: Prenumerata roczna 1 egz. ze skorowidzem 18 zł. Cena pojedyńczego egz. do 4 stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł. więcej od każdej strony.
Cennik ogłoszeń: Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — za 1 wyraz 0,90 zł. Ogłoszenia większe: 1 strona do 160 wierszy 240 zł. 3/4 strony do 120 wierszy 210 zł. 1/2 strony do 80 wierszy 165 zł. 1/4 strony do 40 wierszy 90 zł. Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Konto Nr 607-95-101/1 w Narodowym Banku Polskim I Oddział Miejski w Koszalinie.

C-13 KZG Koszalin D-772 900 A-4 pap. druk. 8 57